

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010389
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7915010389.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému I. R. a spol. pre prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 os. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora a obžalovaného S. proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/138/2015 zo dňa 5. 1. 2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 4. júna 2018 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému S.. L. P..

Obžalovanému S.. L. P., nar. XX. XX. XXXX v T.,
C., trvale bytom B.,
J. XXXX/XX

u k l a d á

podľa § 279 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák.

peňažný trest vo výške 1000 (tisíc) eur.

Podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

II. Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.
Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 5T/138/2015 zo dňa 5. 1. 2017 uznal obžalovaného I. R. v bode 1/ a 2/ vinným z prečinu porušovania predpisov štátnych opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaný v časti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a z časti samostatne a v bode 3/ rozsudku z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a obžalovaného S.. L. zo spolupáchateľstva prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 20 k § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktoré mali spáchať tak, že

1/ dňa 14.05.2015 v čase o 07.20 hod na ulici Blatná 438/15 v Sečovciach z areálu spoločnosti Rovex s. r. o., Sečovce v rozpore s ustanovením § 9 a § 10 zákona číslo 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov spoločným konaním prepravovali a prechovávali vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. Mazda 6, ev. č. TV-423 CR bielej farby, vodičom ktorého bol Ing. L. P., pričom doprovod mu robil držiteľ tohto vozidla I. R. na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, ev. č. KS 243 DH, spotrebiteľské balenie tabakových výrobkov značky Marlboro a Chesterfield v množstve 10 000 krabičiek po 20 kusov, t. j. 200 000 ks o dĺžke tabakového povrazca do 80 mm bez platnej slovenskej kontrolnej známky, čím uvedeným konaním spôsobili Slovenskej republike finančný únik na spotrebnej dani z tabakových výrobkov vo výške 18.938 €,

2/ obžalovaný I. Migal od presne nezistenej doby do 14.05.2015 v prenajatej garáži v areáli spoločnosti Rovex s. r. o, na ulici Blatnej 438/15 v Sečovciach v rozpore s ustanovením § 9 a § 10 zákona číslo 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov prechovával spotrebiteľské balenie tabakových výrobkov značky LM červené, Marlboro červené, Lifa, NZ Black, Regal, Miles, Dzire, Montreal, Empire Royals, Raquel Gold Classic, Canary CK Kingdom, Conrad, Next, Marilyn Slim, Police Red, Hatamen, Classic Red, Valden a Roseman v množstve 10 110 krabičiek po 20 kusov, t. j. 202 200 kusov o dĺžke tabakového povrazca do 80 mm bez platnej slovenskej kontrolnej známky, čím uvedeným konaním spôsobili Slovenskej republike finančný únik na spotrebnej dani z tabakových výrobkov vo výške 19.165,26 €,

3/ obžalovaný I. dňa 14.05.2015 v čase 07.20 hod pri výjazde z areálu spoločnosti Rovex s. r. o. riadil osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, ev. číslo KS 234 Dh, napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. OT/48/2015 zo dňa 10.04.2015 mu bol, okrem iného, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na obdobie 3 rokov od právoplatnosti, t. j. od 10.04.2015.

Súd im za to uložil :

obžalovanému I. R. podľa § 279 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. Podľa § 61 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní štyroch rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému S. L. P. podľa § 279 ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní pätnásť mesiacov.

Obžalovaného I. R. podľa § 285 písm. a/ Tr. zákona oslobodil spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 103/14 zo dňa 19.11.2015, ktorý mal spáchať tak, že

po vzájomnej dohode s obžalovaným Y. J. nar. XX.XX.XXXX, proti ktorému bolo konanie vylúčené na samostatné prejednanie a rozhodnutie dňa 24.11.2016 a s obžalovaným R. Z., nar. XX.XX.XXXX, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/138/2015 právoplatným dňa 29.11.2016, od novembra 2013 v obci Dargov, v Sečovciach a na ďalších miestach v okrese Trebišov a Michalovce požadovali od E. Z. vyplatenie sumy 22.000,- €, pričom na dosiahnutie svojho cieľa ho zastrašovali tým, že mu ukážu, čo je mafia, že mu podpália auto, pričom poškodený po tom, čo sa na neho dňa 29.11.2013 R. Z. v obci Dargov vytiahol nôž a povedal mu, že ho podreže a vyberie z neho hurky, im dňa 30.12.2013 odovzdal v kaviarni Monaco v obchodnom centre Zemlín v Michalovciach sumu 7.000,- €, pričom mu bolo povedané Y. J., že zvyšných 15.000,- € im vyplatí, keď predá byt v Nitre, k vyplateniu však nedošlo z dôvodu zistenia obžalovaných, že na prípade pracuje polícia, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného E. Z., nar. X.XX.XXXX v B., trvale bytom R. N., A. XX/X s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie prokurátor a obžalovaný Ing. L. P..

Okresný prokurátor zahlásil odvolanie proti rozsudku ako celku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že so závermi okresného súdu sa nestotožňuje, pretože okresný súd vyhodnotil zabezpečené a vykonané dôkazy jednoznačne v prospech obžalovaného. Poukázal najmä na jednoznačnú a usvedčujúcu výpoveď poškodeného E. Z., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní tvrdil, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe a že skutočne ho I. R. spolu s Y. J. a R. Z. vydierali. Poukázal na výpovede svedkov a to J. Z., otca poškodeného a R. Q. a na výpis z účtu vedeného v OTP Banke na meno J. Z., z ktorého vyplýva, že dňa 30. 12. 2013 bol skutočne vykonaný výber v hotovosti v sume 7 000 €. Na základe uvedených skutočností je toho názoru, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v obžalobe a že súd nepostupoval správne, pokiaľ dôkaznú situáciu vyhodnotil v prospech obžalovaného I. R. a tohto spod obžaloby oslobodil. Má zato, že uložený trest obžalovanému I. R. je nepostačujúci a okresný súd pochybil aj pri citácii príslušného zákonného ustanovenia, podľa ktorého malo dôjsť k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, nakoľko v rozsudku uviedol, že obžalovaného I. R. oslobodzuje podľa § 285 písm. a/ Tr. zák., pričom správne znenie zrejme malo znieť, že obžalovaného oslobodzuje v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por.

Ďalej má zato, že postup okresného súdu podľa § 79 ods. 2 Tr. por. vo vzťahu k obžalovanému I. R. nebol v súlade s týmto ustanovením, pretože obžalovaný R. nebol v plnom rozsahu oslobodený vo všetkých bodoch obžaloby, naopak, za tri skutky bol uznaný vinným v plnom rozsahu a teda neboli splnené podmienky na takýto postup. Prokurátor však nemohol voči tomuto rozhodnutiu súdu podať opravný prostriedok vzhľadom k tomu, že zákon mu právo sťažnosti v tomto prípade neumožňuje.

S poukazom na tieto skutočnosti považoval preukázanie viny u obžalovaného I. R. za dostatočné a navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste u obžalovaného I. R. a taktiež vo výroku o vine, ktorým bol obžalovaný I. R. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod skutku obžaloby a vec mu v súlade s ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný S.. L. P. prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že výrok rozsudku, ktorým bol uznaný vinným z prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. nemá oporu ani v zákone, ani vo vykonaných dôkazoch. Poukázal nato, že neexistuje žiadny dôkaz o tom, aby sa na spáchaní prečinu dohodol s ďalším páchatelom, resp. že by takto priamo konali a popis skutkovej podstaty prečinu v zmysle § 279 ods. 1 Tr. zák. sa nezhoduje s popisom skutku a s konaním, ktoré malo byť zistené v prípravnom konaní. Neexistuje žiadny dôkaz ani o tom, aby vedel, že vo vozidle sa nachádza nejaký tovar, cigarety, ktoré nie sú označené kontrolnými známkami pre daňové účely. Poukázal na to, že doposiaľ nebol nikdy trestaný, nemá žiadny záznam v registri trestov a viedol život riadneho človeka, preto aj uložený trest s podmieneným odkladom, podľa jeho názoru je neprímerane prísny a nemá oporu v zákone.

V písomne doplnenom odvolaní obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že skutok 1/ v rozsudku je nepreskúmateľný, pretože zo skutku nie je zrejmé, kto by mal byť majiteľom označeného vozidla, pretože vlastnícky vzťah je tam uvedený v množnom čísle, čo je v podstate nemožné. Ďalej uviedol, že na hlavnom pojednávaní nezmenil svoju výpoveď tak, ako sa to uvádza v odôvodnení rozsudku a pravdivosť jeho tvrdenia potvrdili aj svedkovia X. a L., ktorí vypovedali, že kontrolovali osobné motorové vozidlo Mazda 6 a aj sa ho pýtali, čo sa vo vozidle nachádza a obaja jednoznačne potvrdili, že im povedal, že nevie, čo sa v tomto vozidle nachádza. Má zato, že nie je možné tvrdiť tak, ako je uvedené v odôvodnení rozsudku, že zmenil svoju výpoveď účelovo, ani použiť toto ako dôkaz proti nemu na uznanie viny a uloženie trestu. V prípravnom konaní vyšetrovateľ úmyselne zmenil jeho výpoveď, aby ho mohol trestne stíhať a on na hlavnom pojednávaní vysvetľoval, k čomu v prípravnom konaní došlo. Z celého dokazovania nevyplýva, aby I. R. ako majiteľ osobného motorového vozidla ho informoval o tom, že vo vozidle sa nachádzajú neoznačené cigarety, ani taký dôkaz vyprodukovaný nebol.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu a aby ho spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil, pretože nebolo preukázané, aby sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe, resp. v napadnutom rozsudku.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Z odôvodnení podaných odvolaní je zrejmé, že obžalovaný S.. L. P. podal odvolanie čo do výroku o vine vo vzťahu k svojej osobe a prokurátor podal odvolanie vo vzťahu k oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku týkajúcej sa skutku, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný I. R. a v nadväznosti na to aj čo do výroku o uloženom treste tomuto obžalovanému.

Krajský súd po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu, napadnutého rozsudku a dôvodov podaných odvolaní konštatuje, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaných. Zároveň veľmi obsažne, vyčerpávajúco a kvalifikovane v odôvodnení rozsudku rozviedol, z akých dôvodov dospel k rozhodnutiu v jeho oslobodzujúcej časti. Preto sa krajský súd s týmto rozhodnutím okresného súdu v celom rozsahu stotožňuje, závery okresného súdu si krajský súd v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. 3. 2016 obžalovaný I. R. po riadnom a zákonom poučení uviedol, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 1/, 2/, 3/ obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2 Pv 826/2015 zo dňa 7. 9. 2015 a vo vzťahu k zločinu vydierania vyhlásil, že je nevinný zo spáchania tohto skutku.

Okresný súd následne procesným postupom podľa § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine k uvedeným skutkom a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu uznania viny obžalovaným nevykoná.

Na podklade uvedeného, ako aj na podklade vo veci vykonaného dokazovania nemal ani krajský súd pochybnosti o vine obžalovaného I. R. pre skutky právne kvalifikované ako prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. spáchaný sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a sčasti samostatne a ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Rovnako tak po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu a dôvodov podaného odvolania zo strany obžalovaného S.. L. P. nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o rozhodnutí okresného súdu o vine tohto obžalovaného vo vzťahu k skutku 1/ napadnutého rozsudku a ani o jeho právnej kvalifikácii ako prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 20, § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Okresný súd sa vyčerpávajúco a kvalifikovane v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. po vykonaní dôkazov na hlavnom pojednávaní a po ich podrobnom vyhodnotení v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a to tak jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti už v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného Ing. P., ktorý oproti výpovedi v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď zmenil a poprel spáchanie skutku. Krajský súd sa v tejto súvislosti v celom rozsahu stotožnil s vyhodnotením zmeny výpovede tohto obžalovaného ako účelovým konaním s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a to popri vykonaných dôkazoch, aj vzhľadom na nepresvedčivé vysvetlenie obžalovaného o zmene jeho výpovede, čo v konečnom dôsledku okresný súd objektívne a podrobne vyhodnotil a o čom svedčí aj zápisnica o výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní.

Vo vzťahu k výroku o vine však dáva krajský súd okresnému súdu do pozornosti písarsku chybu v prvopise a v rovnopisoch napadnutého rozsudku, keďže na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. 1. 2017 okresný súd správne vyhlásil právnu kvalifikáciu u oboch obžalovaných v bode 1/ a 2/ rozsudku ako prečin podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., avšak následne v prvopise a v rovnopisoch je nesprávne uvedená právna kvalifikácia podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. Bude preto potrebné, aby okresný súd uvedenú písarsku chybu odstránil procesným postupom podľa § 174 ods. 1 a nasl. Tr. por.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému Ing. L. P. krajský súd po zhodnotení všetkých okolností skutku, výšky spôsobenej škody a z toho vyplývajúcej právnej kvalifikácie a od toho sa odvíjajúcej trestnej sadzby, vrátane zhodnotenia osoby tohto obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný, zohľadniac zároveň skutočnosť, že žiadnej trestnej činnosti sa nedopustil ani po spáchaní tohto skutku dospel k záveru, že účel trestu možno dosiahnuť aj uložením peňažného trestu vo výške 1000 eur s aplikáciou poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., t. j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Obligatórne krajský súd podľa § 56 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov.

U obžalovaného I. R. nemal krajský súd žiadne pochybnosti o zákonnosti uloženia trestu podľa § 279 ods. 2 Tr. zák. s ustálením priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. a poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. vo výmere dvoch rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti riadenia motorového vozidla všetkých druhov vo výmere štyroch rokov, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia a právnu kvalifikáciu jeho konania v bode 3/ rozsudku. Takto uložený trest, aj podľa názoru krajského súdu spĺňa za daných okolností všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Čo sa týka oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku, aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade odôvodňujú postup podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. K tomuto dôvodu oslobodenia krajský súd, vzhľadom na dôvody uvedené v odvolaní prokurátora poznamenáva, že v takomto prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí mať pochybnosť o tom, že sa stal.

Z vykonaného dokazovania je ďalej zrejmé, že zo spáchania zločinu vydierania je obžalovaný I. R. usvedčovaný jediným priamym dôkazom a to výpoveďou poškodeného E. Z. a ďalšími nepriamymi dôkazmi, ktorými sú výpoveď J. Z., otca poškodeného, prípadne výber hotovosti v sume 7000 eur.

V tejto súvislosti však krajský súd konštatuje, že okresný súd sa aj v odôvodnení týkajúceho sa oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal s vykonanými dôkazmi a na základe vykonaného dokazovania logickým spôsobom vyargumentoval tak okolnosti týkajúce sa sumy 7000 eur, ako aj všetky skutkové okolnosti a jednotlivé spôsoby konaní, ktoré mali svedčiť o vydieraní poškodeného Z.. Pochybnosti o tom, že sa skutok stal vyplývajú, aj podľa názoru krajského súdu nielen z výpovedí svedkov R. Q., či J. Y., ale aj z nejednoznačných výpovedí samotného poškodeného.

Krajský súd sa stotožňuje s hodnotením súdu prvého stupňa, že jediným usvedčujúcim dôkazom ohľadne zločinu vydierania je výpoveď poškodeného E. Z. a pokiaľ ide o jednotlivé skutky, ktorými malo dôjsť k vydieraniu, nie sú okrem tohto dôkazu overené a potvrdené inými dôkazmi, pričom ani samotný poškodený si nie je istý spôsobom vyhrážky pri pomníku v Dargove zo strany obžalovaného R..

Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých dôkazov a okolností prípadu postupom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá nie.

Z vykonaného dokazovania, ako to už vyššie krajský súd uviedol vyplýva záver, že v predmetnej trestnej veci jediným priamym dôkazom boli výpovede svedka - poškodeného E. Z.. Tento dôkaz

však krajský súd z rovnakých dôvodov ako okresný súd považuje za nedostatočný na vyslovenie záveru o vine obžalovaného. Výpovede poškodeného vzhľadom na absenciu nepochybných a istých vyjadrení ohľadne najpodstatnejších okolností dôležitých pre trestné konanie a existenciu podstatných rozporov v nich sa vyskytujúcich vyzneli aj podľa názoru krajského súdu v súhrne nejednoznačne a nepresvedčivo. Okresný súd ako súd prvého stupňa správne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na významné a neprehliadnuteľné rozpory v jeho výpovediach týkajúcich sa podstatných okolností žalovaného skutku, v nadväznosti na ďalšie vo veci vykonané dôkazy.

V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka (poškodeného) ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších relevantných podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený.

Aj podľa názoru krajského súdu po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov neboli spoľahlivo preukázané všetky okolnosti žalovaného skutku a teda nebola vylúčená možnosť akéhokoľvek iného záveru, než ako je uvedené v obžalobe.

V súvislosti s dôkaznou núdzou, aká sa vyskytla aj v posudzovanom prípade, poukazuje krajský súd na zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, vyplývajúcu z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému objasneniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu, veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

S poukazom na vyššie uvedené považuje krajský súd napadnutý rozsudok za zákonný a oslobodzujúci výrok v zmysle ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por. v plnom súlade so zásadou in dubio pro reo, ktorý záver nedokáže spochybníť ani skutočnosti uvádzané prokurátorom v jeho odvolaní.

Opätovne však záverom dáva krajský súd do pozornosti zrejmu nesprávnosť, ktorú namietal aj prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania a to nesprávne uvedenie ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. zák. ako dôvodu oslobodenia spod obžaloby. Krajský súd však z tohto dôvodu nepristúpil k zrušeniu napadnutého rozsudku, nakoľko ide skutočne len o zrejmu nesprávnosť a niet pochyb, že okresnému súdu je známe, že oslobodzujúcim dôvodom v danom prípade je ustanovenie § 285 písm. a/ Tr. por. Bude však v tejto súvislosti potrebné, aby okresný súd vykonal v prvom rade opravu tejto zrejmej nesprávnosti v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 5. 1. 2017 procesným postupom podľa § 60 ods. 2 Tr. por. a následne opravu tejto zrejmej nesprávnosti aj v prvopise a v rovnopisoch rozsudku postupom podľa § 174 ods. 1 a nasl. Tr. por., spolu s už uvedenou písárskou chybou týkajúcou sa uvedenia nesprávnej právnej kvalifikácie podľa § 279 ods.1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák., namiesto správnej kvalifikácie podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (č.l. 7 tohto rozsudku).

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.